VIIKONVAIHDE

PerusS

Omat purevat. Kotimaan leipäjonot eivät kiinnosta perussuomalaisten vallankäyttäjiä, sanoo ex-puoluesihteeri. Sivu 15

Henkistä tukea. Psykoterapeutti Elisa Lehtonen on kouluttanut lähes 700 vapaaehtoista tukihenkilöä. Sivu 16

Tangoa Kokkolasta. Haitaristi Jonna Pirttijoki aloitti Guardia Nueva -orkesterissa jo 16-vuotiaana. Sivu 14

Luvattoman jahdin tausta

”Kunpa olisi ollut joku muu keino vähentää susikantaa”

Perhossa ja Halsualla ollaan katkeran tyytymättömiä petopolitiikkaan.

HALSUA (MT)
”Kun olisi ollut joku muu keino vähentää susia. Mutta lupia ei saanut mistään”, Perhon laittomasta susijahdista epäilty halsualaismies sanoo. Hän ei halua nimeään julkisuuteen.

Epäiltyjä on kaikkiaan liki 20. Tammikuisena viikonloppuna Perhon ja Halsuan rajamailla tapettiin poliisin mukaan kolme sutta ilman lupaa.

Viestimet ovat kertoneet organisoidusta luvattomasta pyynnistä, jossa on käytetty muun muassa moottorikelkkoja ja lippusiimoja.

Halsualainen myöntää olleensa aseeton ajomies ja hiihdelleensä ristiin rastiin Perhon metsiä susien jäljillä.

”Siellä, missä hiihdin, ei voi moottorikelkkaa käyttää. Vastakaivettuja ojia ja kivikkoa. Lunta parikymmentä senttiä. Minä en nähnyt lippusiimaa missään”, mies sanoo.

Susilauma ilmaantui Perhon ja Halsuan rajamaille kesällä. Lumien tultua susien jälkiä löytyi eri puolilta aluetta. Öisin sudet vierailivat pihoissa.

Koiria susilauma ei ainakaan Halsualla tappanut. Metsästäjät välttivät laskemasta koiriaan maastoon, jossa tiesivät susia olevan.

Susilaumat ja -parit
helmikuun alussa 2013

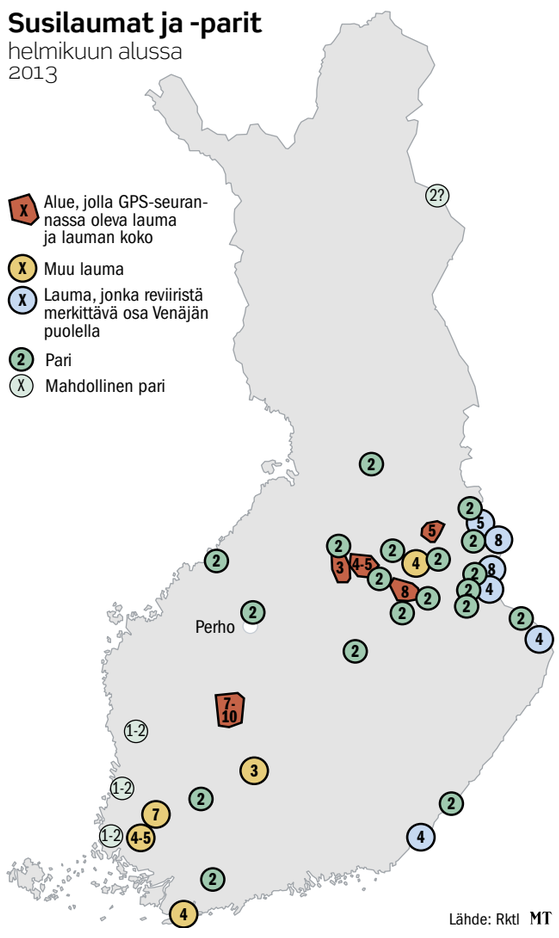

Pelottomia kulkijoita
Sudet käyttäytyivät pelottomasti ja kiersivät haaskoilla kylän pinnassa myös päivisin. ”Jälkien perusteella niitä oli ainakin viisi”, mies sanoo.

Susien jäljiltä löytyi sekä metsäpeurojen että hirvien raatoja.

Lauma liikkui samoilla seuduilla, joilla oli koirasusia parikymmentä vuotta sitten. Silloin maa- ja metsätalousministeriö antoi tappoluvat neljälle eläimelle. Ne poistettiin metsästä noin kuukauden kestäneessä jahdissa.

Tammikuisena lauantaina jahtiin ei ollut lupaa. Halsualaismies kutsuttiin kuulusteluun Kaustiselle. ”Pyssyt ja luvat vein mukanani.”

Kuulustelu kesti pari tuntia. Alkajaisiksi kuulustelija muistutti, että epäillyllä on oikeus asianajajaan. Siihen hätään asianajajaa ei löytynyt.

”Käräjäkarkeloihin hankin oikeusavustajan”, mies sanoo. Tapauksen oikeuskäsittely on aikaisintaan tulevana syksynä.

Hän ei pidä itseään eikä muita tuntemiaan epäiltyjä suurina rikollisina. ”Tavallisia korpisotureita”, mies luonnehtii.

Susilaumaa ei ollut virallisesti olemassa
Virallisesti Perhon ja Halsuan susilaumaa ei ollut olemassakaan.

Syyskuussa 2012 Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos (Rktl) raportoi Suomen susikannan koosta maa- ja metsätalousministeriölle. Toholammin ja Sievin rajoilla on havaintoja susilaumasta sekä pentujen jäljistä. Perhon ja Halsuan susista ei ole mainintaa.

Maaliskuussa 2012 maa- ja metsätalousministeriön muistiossa todetaan, että riistakeskus Pohjanmaan alueella liikkuu 14–16 sutta. Alueen Perho–Halsua–Lestijärvi susiparia ei ole pystytty varmentamaan.

Tuorein Rktl:n raportti julkistettiin tiistaina. Sen mukaan Perhosta on havaintoja susiparista. Laumasta ei tiedetä.

Aikavälillä 1.1.2012–10.2.2013 riistantutkimuksen Tassu-järjestelmään on kirjautunut Perhosta seitsemän ja Halsualta yhdeksän susihavaintoa.

Metsästäjillä selitettävää
Halsuan metsästysseuran puheenjohtajan mielestä metsästäjillä on nyt selitettävää. Puheenjohtaja ei halua nimeään julki.

Mutta selitettävää on muillakin. ”Kellot ovat soineet kauan. Pedoista on puhuttu monta vuotta, usko päättäjiin on mennyt, mitään ei ole tapahtunut.”

”Miksi pedot saavat kulkea pihoilla? Täälläkin elää ihmisiä”, puheenjohtaja muistuttaa.

Hänen mielestään ei voi olla oikein, että kotieläimet on petojen takia pidettävä sisällä ja lapset kuljetettava autokyydeillä kouluun.

Hän epäilee, että kökkähenki on nyt koetuksella. Suurpetohavaintoja ei enää ilmoiteta.

Seudulla elää sitkeänä käsitys, että susia tuodaan alueelle esimerkiksi eläintarhoista.

REIJO VESTERINEN

Viimeinen viesti metsästysseuralle

”Tää kaikki johtakoon siihen, että minä oon todella se ennakkotapaus eikä susi.”

Tämä on osa halsualaisen sudentapoista epäillyn metsästäjän viimeistä viestiä, jonka hän jätti metsästysseuralleen julkaistavaksi. Mies surmasi itsensä muutama päivä kuulustelujen jälkeen.

Halsuan metsästysseuran puheenjohtaja järkyttyi tapahtuneesta ja viestistä. Hänen mielestään niihin patoutuu kaikki se turhautuminen, jota maaseudulla tunnetaan virallista petopolitiikkaa kohtaan.

”Ei voi olla oikein, että vaivalla talkootöinä kerätyt suurpetohavainnot jäävät tutkijoiden pöytälaatikoihin. Mitta on nyt totaalisen täysi”, nimettömänä haastattelun antanut puheenjohtaja sanoo.

Eniten puheenjohtajaa korpeaa ihmisten eriarvoistaminen. Turussa tai muissa taajamissa varoitetaan yhdestäkin sudesta, Halsualla on viime aikoina ollut jatkuvasti susia pihoissa.

Keskipohjalaiset ovat vaalineet uhanalaisia metsäpeuroja ja saaneet kannan kasvamaan. Samalle alueelle synnytetty petoreservaatti on pysäyttänyt peurakannan kasvun.

Leski: En vihaa sutta
”En vihaa sutta, se on arvokas ja viisas eläin”, metsästäjän leski sanoo. Mutta suden paikka on metsässä, ei pihoissa eikä taajamissa.

Ylhäältä saneltua liiallista petojen hyysäämistä nainen ei voi ymmärtää. Hän kokee ylempien tahojen kohtelevan maaseudun ihmisiä väärin. ”Aivan typerät lait.”

Poliisejakaan leski ei sano vihaavansa, he tekevät vain työtään. ”Mutta miten kotiin voi tulla niin pelokas mies? Mitä siellä kuulusteluissa tapahtui?”

Metsästyksestä nainen on halunnut pysytellä erossa. Mies oli innokas metsästäjä, normaali perheenisä.

Hautajaiset olivat viime viikon perjantaina.

REIJO VESTERINEN

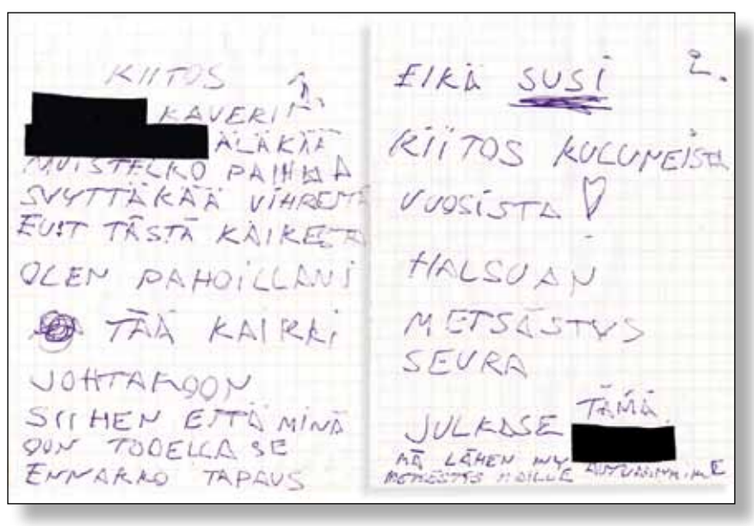

Usko päättäjiin on mennyt, mitään ei ole tapahtunut.

Talven 1994 jahdista juttuja kolme mapillista

PERHO (MT)
Perhon Essona tunnetun huoltoaseman baarissa on kolme mapillista lehtileikkeitä talvelta 1994. Tuolloin Perhossa tapettiin maa- ja metsätalousministeriön erikoisluvilla neljä eläintä, joista valtaosa oli koiria tai koiran ja suden risteytyksiä.

Tappoluvat anottiin peräti yhdeksälle sudelle seitsemän kunnan alueelle. Lupa tuli neljään kuntaan neljälle sudelle.

Jahdissa oli enimmillään toista sataa metsästäjää, ja mediasirkus oli valmis. Kotimaisten lehtien lisäksi jahtia seurasi muun muassa ruotsalainen Aftonbladet.

Pölyisissä mapeissa on aikajärjestyksessä julkaistuja sanomalehtijuttuja, ensimmäisessä 150 sivua, toisessa 137 sivua, kolmannessa vähemmän.

Pyytömiehet saivat saaliiksi neljä koiraeläintä, kolme helmikuussa ja yhden maaliskuussa. Myöhemmissä tutkimuksissa ainakin yksi todettiin puhtaaksi sudeksi.

Savotasta ja sen saamasta julkisuudesta on tehty vuonna 1995 ainakin yksi tutkielma Tuomarniemen metsäoppilaitoksessa. Sekin löytyy mapista.

Tallessa on myös sen aikaisen Perhon kunnanjohtajan **Pekka Lindholmin** kirje silloiselle pääministerille **Esko Aholle**. Kirjeen viimeinen lause sopii myös tämän päivän petopolitiikkaan.

”Valtion on ratkaistava asia paikallisena ongelmana eikä pääkaupunkilaisten tai maailman järjestöjen ehdoilla”, Lindholm korosti päivää ennen poikkeuslupan myöntämistä.

Baarinpitäjä on aloittanut uuden lehtileikekeruun. Ensimmäinen ohut mappi alkaa olla täynnä.

REIJO VESTERINEN